

პარალელური გაფრთხილებები — პირველი ნომერი

იესო ქრისტეს გამოცხადება: კაცობრიობისთვის გამოტანილი საბოლოო გაფრთხილების გაგება

Jeff Pippenger
2023-08-08

„იესო ქრისტეს გამოცხადება“ ღვთის ხალხს ეძლევა მაშინ, როცა „ჟამი მოახლოვებულია“. კაცობრიობისთვის განკუთვნილი უკანასკნელი გამაფრთხილებელი უწყება ეძლევა ადამიანთა მადლის ჟამის დახურვის წინ და ეს უკანასკნელი უწყება ბიბლიაში რამდენიმე წინასწარმეტყველურ ხაზშია წარმოდგენილი. გამოცხადების მეთოთხმეტე თავში ეს უკანასკნელი გამაფრთხილებელი უწყება წარმოდგენილია სამი ანგელოზით.

და ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც ცის შუაგულში დაფრინავდა და ჰქონდა საუკუნო სახარება, რათა ეხარებინა დედამიწაზე მცხოვრებთათვის, ყოველი ერისა და ტომის, ენისა და ხალხისათვის, და ამბობდა დიდი ხმით: გეშინოდეთ ღმერთისა და დიდება მიაგეთ მას, რადგან დადგა მისი სამსჯავროს ჟამი; და თაყვანი ეცით მას, რომელმაც შექმნა ცა და დედამიწა, ზღვა და წყაროთა წყლები.

და მოჰყვა სხვა ანგელოზი, რომელიც ამბობდა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი, ის დიდი ქალაქი, რადგან თავისი სიძვის რისხვის ღვინით ასვა ყველა ერს.

და მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ და ხმამაღლა ამბობდა: თუ ვინმე თაყვანს სცემს მხეცს და მის ხატებას და მიიღებს მის ნიშანს თავის შუბლზე ან თავის ხელზე, ისიც შესვამს ღვთის რისხვის ღვინოს, რომელიც განუზავებლად არის ჩასხმული მისი გულისწყრომის სასმისში; და იტანჯება ცეცხლითა და გოგირდით წმიდა ანგელოზთა წინაშე და კრავის წინაშე. და მათი ტანჯვის კვამლი ადის უკუნითი უკუნიდან; და არც დღე, არც ღამე არა აქვთ მოსვენება მათ, რომელნიც თაყვანს სცემენ მხეცს და მის ხატებას, და ვინც მიიღებს მისი სახელის ნიშანს. აქ არის წმიდათა მოთმინება; აქ არიან ისინი, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას. გამოცხადება 14:6–12.

გამოცხადების მეთვრამეტე თავში სწორედ იგივე უწყება აცხადებს ბაბილონის დაცემას.

ამის შემდეგ ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც ციდან ჩამოდიოდა, დიდი ძალაუფლების მქონე; და ქვეყანა განათდა მისი დიდებით. და ძლიერად შეჰღალადა ძლიერი ხმით და თქვა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი და იქცა ეშმაკთა სამყოფლად, ყოველი უწმინდური სულის სამკვიდრებლად და ყოველი უწმინდური და საძულველი ფრინველის გალიად. რადგან ყველა ერმა შესვა მისი სიძვის რისხვის ღვინო, და დედამიწის მეფეებმა მასთან იმრუშეს, და დედამიწის ვაჟრები გამდიდრდნენ მისი განცხრომის სიუხვით. და მოვისმინე სხვა ხმა ციდან,

რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ ეზიაროთ მის ცოდვებს და არ მიიღოთ მისი წყლულებიდან. რადგან მისი ცოდვები ცამდე აღზევდა და ღმერთმა გაიხსენა მისი უსჯულოებანი. გამოცხადება 18:1-5.

ისტორიის წინასწარმეტყველური ხაზი, ანუ, შეიძლება ითქვას, მოვლენათა თანამიმდევრობა, რომელიც წარმოდგენილია იმ ანგელოზით, რომელიც მეთვრამეტე თავში თავისი დიდებით ანათებს დედამიწას, ასახავს იმ მოვლენებს, რომლებსაც მიჰყავთ სამსჯავროს დასრულებამდე, მადლის ვადის დასრულებამდე და შვიდ უკანასკნელ წყლულამდე. მეთვრამეტე თავში წარმოდგენილი წინასწარმეტყველური ისტორია „პარალელურად“ მიმდინარეობს წინასწარმეტყველური ისტორიის იმ ხაზთან, რომელიც წარმოდგენილია მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზით.

„ღმერთმა გამოცხადების 14-ის უწყებებს წინასწარმეტყველების ხაზში მათი ადგილი მიუჩინა, და მათი მოქმედება არ უნდა შეწყდეს ამ დედამიწის ისტორიის დასასრულამდე. პირველი და მეორე ანგელოზის უწყებები ჯერაც ჭეშმარიტებაა ამ დროისათვის და პარალელურად უნდა მიმდინარეობდეს ამასთან, რომელიც მისდევს. მესამე ანგელოზი თავის გაფრთხილებას ხმამაღალი ხმით აცხადებს. „ამის შემდეგ,“ თქვა იოანემ, „ვიხილე ზეციდან ჩამომავალი სხვა ანგელოზი, რომელსაც დიდი ძალაუფლება ჰქონდა, და დედამიწა განათდა მისი დიდებით.“ ამ განათებაში სამივე უწყების ნათელია შეერთებული.“ The 1888 Materials, 803, 804.

მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზი, რომლებიც ცის შუაგულში დაფრინავენ, სიმბოლურად აღნიშნავს მსოფლიო მასშტაბის უწყებას, რომელიც მთავრდება მხეცის ნიშნისა და მადლის ჟამის დახურვით. მეთვრამეტე თავში მთელი დედამიწა განათებულია იმ ანგელოზის დიდებით, რომლის უწყებაც აგრეთვე მთავრდება მადლის ჟამის დახურვით.

მესიჯი, რომელიც სიმბოლურად არის წარმოდგენილი მეთოთხმეტე თავში სამი ანგელოზით და რომელიც აგრეთვე წარმოდგენილია იმ ანგელოზით, რომელიც მეთვრამეტე თავში ჩამოდის, ერთი და იმავე გამაფრთხილებელი მესიჯის ორი ილუსტრაციაა. ბიბლიაში არაფერია ზედმეტი, არაფერია ფუჭად ნათქვამი. ის ფაქტი, რომ სწორედ ესelfde მესიჯი იოანეს მიერ ერთზე მეტჯერ არის აღნიშნული, ხაზს უსვამს ამ მესიჯის მნიშვნელობას და წარმოაჩენს სწავლების იმ ღვაწლებს, რომელიც ბიბლიურ წესს წარმოადგენს და „გაიმეორე და განავრცე“ ეწოდება. წინასწარმეტყველური ისტორიის ორი ხაზის ერთმანეთთან შეკავშირება ავლენს ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ვერ იქნებოდა შეცნობილი არც ერთ ხაზში, თუკი იგი მეორე ხაზისგან განცალკევებით იქნებოდა განხილული. დღეს, თუ ერთი და იმავე მოვლენის ორ მოწმეს სასამართლოში მიიყვანდით დასამოწმებლად, სავსებით შესაძლებელია, რომ მათ თავიანთი პოლიტიკური ან სოციალური იდეოლოგიის საფუძველზე ურთიერთსაწინააღმდეგო ჩვენებები მიეცათ. ბიბლიურ მოწმეთა შემთხვევაში ასე არ არის; ისინი ყოველთვის თანხმობაში არიან, და თუ თქვენ გეჩვენებთ, რომ ისინი არ ეთანხმებიან ერთმანეთს, მაშინ რაღაცას არასწორად უყურებთ.

ორი სახე, რომლებსაც ჩვენ განვიხილავთ, სწორედ იმავე გამაფრთხილებელ უწყებას წარმოადგენს, რომელსაც მალაქიის წიგნი ელია წინასწარმეტყველის დაბრუნებად წარმოგვიდგენს. ეს სამივე უწყება გამოცდის ვადის დახურვამდე წინასწარ მოდის, რადგან წინასწარმეტყველების ამ სამივე ხაზში შემავალი გამაფრთხილებელი უწყება მხოლოდ გამოცდის ვადის დახურვამდე წინასწარ კი არ არის მოცემული, არამედ გამოცდის ვადის დახურვა არის სწორედ ის საცნობარო წერტილი, ის საგანი, თუ გნებავთ, თითოეული ამ გამაფრთხილებელი უწყებისა. სინამდვილეში, თუ რაიმე გამაფრთხილებელი უწყება რომელიმე წინასწარმეტყველის მიერ არის ქადაგებული ან ილუსტრირებული, იგი იგივე გაფრთხილებაა, რაც გამოცხადების მეთოთხმეტე და მეთვრამეტე თავებშია, და მალაქიის ელიას წინასწარმეტყველებაში.

წინასწარმეტყველების ეს სამი ხაზი ადვილად შეიძლება ნაჩვენები იქნეს, როგორც ერთმანეთის პარალელურად მიმდინარე. ამასთან, ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში ინფორმაციის ორი ძირითადი წყარო არსებობს. ერთი არის იმ მოვლენათა თანმიმდევრობის იდენტიფიცირება, რომლებიც ქვეყნის აღსასრულს იშლება. ინფორმაციის მეორე წყაროა წინასწარმეტყველთა მოქმედებების აღწერა, რომლებიც დაკავშირებულია იმ უწყებასთან, რომელიც მომავალი მოვლენების მონახაზს წარმოადგენს.

არსებობს ორი წესი, რომელთა განხილვაც ღირს ამ იდეებთან დაკავშირებით. პირველი ის არის, რომ ყველა წინასწარმეტყველი საუბრობს სამყაროს აღსასრულზე, სადაც გამოცდის დრო იხურება.

„თითოეული ძველი წინასწარმეტყველი უფრო ნაკლებად თავისი დროისთვის ლაპარაკობდა, ვიდრე ჩვენი დროისთვის, ასე რომ მათი წინასწარმეტყველება ჩვენთვის არის ძალაში. „ეს ყოველივე მათ თავს გადახდათ მაგალითად; და ჩვენს დასარიგებლად დაიწერა, რომელთაც სოფლის აღსასრული მოგვიწია.“ 1 კორინთელთა 10:11. „არა თავისთვის, არამედ ჩვენთვის მსახურებდნენ იმით, რაც ახლა გეუწყათ თქვენ მათ მიერ, რომელთაც სახარება გახარეთ ზეცით მოვლინებული სულიწმიდით; იმ საგნებში ჩახედვა ანგელოზებსაც სურთ.“ 1 პეტრე 1:12....

„ბიბლიამ თავისი საგანძური ამ უკანასკნელი თაობისთვის დააგროვა და ერთად შეკრა. ძველი აღთქმის ისტორიის ყველა დიადი მოვლენა და საზეიმო მოქმედება ამ უკანასკნელ დღეებში ეკლესიაში განმეორებულია და კვლავაც მეორდება.“ Selected Messages, წიგნი 3, 338, 339.

ბიბლიის ყველა წინასწარმეტყველური უწყება „ძალაშია ჩვენთვის“, „რომელთაც სოფლის აღსასრული მოგვსწრებია“. ეს წესი, იმ სხვა წესთან ერთად, რომელიც განსაზღვრავს იმ „საქმეებს“, რომლებიც სულიწმიდამ „ჩამოაყალიბა“ „როგორც წინასწარმეტყველების მოცემისას, ისე“ ასევე „მასში აღწერილ მოვლენებში“, აძლიერებს მტკიცებას, რომ წინასწარმეტყველების დასაწყისში არსებული წინასწარმეტყველური მოვლენები წარმოადგენს სახეს და პარალელურად მიმდინარეობს ყოველი მოცემული წინასწარმეტყველების დასასრულში არსებულ წინასწარმეტყველურ მოვლენებთან.

„საჭიროა ღვთის სიტყვის გაცილებით უფრო მჭიდრო შესწავლა; განსაკუთრებით კი დანიელსა და გამოცხადებას უნდა მიექცეს ისეთი ყურადღება, როგორც არასოდეს ყოფილა ჩვენი საქმის ისტორიაში. შესაძლოა ზოგიერთ საკითხზე ნაკლები გვექონდეს სათქმელი რომის ძალაუფლებასა და პაპობის შესახებ; მაგრამ ყურადღება უნდა გავამახვილოთ იმაზე, რაც წინასწარმეტყველებმა და მოციქულებმა დაწერეს ღვთის სულიწმიდის შთაგონებით. სულიწმიდამ ისე წარმართა ყოველივე, როგორც წინასწარმეტყველების მოცემისას, ისე აღწერილ მოვლენებში, რათა ესწავლებინა, რომ ადამიანური იარაღი თვალს უნდა მოეფაროს, ქრისტეში დაიფაროს, ხოლო ზეცის უფალი ღმერთი და მისი კანონი უნდა ამალდნენ. წაიკითხეთ დანიელის წიგნი. პუნქტობრივად აღადგინეთ იქ წარმოდგენილი სამეფოების ისტორია.“ მოწმობანი მსახურთათვის, 112.

„სულიწმიდამ ასე წარმართა ყოველივე, როგორც წინასწარმეტყველების მიცემისას, ისე გამოსახულ მოვლენებში.“ „წინასწარმეტყველების მიცემასა და გამოსახულ მოვლენებში“ „საქმეები“ „სულიწმიდის“ მიერ „ასე არის წარმართული“, რომ როგორც „წინასწარმეტყველების მიცემა“, ისე „გამოსახული მოვლენები“ აღიარებულ უნდა იქნეს შთაგონებულად და გამოყენებულ იქნეს სამყაროს აღსასრულის წინასწარმეტყველურ ილუსტრაციასთან მიმართებით.

იოანეს გაბრიელისაგან მიეცა ეს წინასწარმეტყველება და ეთქვა, რომ იგი წიგნად დაეწერა და ეკლესიებისთვის გაეგზავნა. იმ დროს იგი რომის მიერ იდევნებოდა; გადახვეწილ იქნა ისეთი სახით, რასაც დღევანდელ მსოფლიოში, მსგავსების თვალსაზრისით, „საიდუმლო პატიმრობის ადგილს“ უწოდებდნენ. იმ ვითარებაში იოანე კაცობრიობისაგან ისეთივე მოწყვეტით იყო განყენებული, როგორც გუანტანამოს ყურის ნებისმიერი პატიმარი.

იოანე აღნიშნავს, რომ ხილვა მას მაშინ ჰქონდა, როცა იგი მეშვიდე დღის შაბათს, რომელიც უფლის დღეა, თაყვანს სცემდა.

რადგან კაცის ძე შაბათის დღეზეც უფალია. მათე 12:8.

სულის მიერ თაყვანისცემისას, მან თავის უკან გაიგონა დიდი ხმა.

მე იოანე, რომელიც ასევე ვარ თქვენი ძმა და თანაზიარი ჭირში, იესო ქრისტეს სამეფოსა და მოთმინებაში, ვიყავი კუნძულზე, რომელსაც პატმოსი ეწოდება, ღვთის სიტყვისა და იესო ქრისტეს მოწმობისთვის. უფლის დღეს სულში ვიყავი და ჩემს უკან მოვისმინე დიდი ხმა, როგორც საყვირისა, რომელიც ამბობდა: მე ვარ ალფა და ომეგა, პირველი და უკანასკნელი; და: რასაც ხედავ, დაწერე წიგნში და გაუგზავნე აზიაში მყოფ შვიდ ეკლესიას: ეფესოს, სმირნას, პერგამოსს, თიატირას, სარდისს, ფილადელფიას და ლაოდისკეას. გამოცხადება 1:9–11.

იოანე, მისი გარემო და აღწერილი ვითარებები მას წარმოაჩენს, როგორც ადამიანს, რომელსაც დევნიან იმისათვის, რომ მეშვიდე დღის შაბათის თაყვანისმცემელია, და ასევე როგორც მას, ვისაც დევნიან იმიტომაც, რომ სწამს როგორც ბიბლიისა, ისე ელენ უაითის წერილებისა, რაც არის „იესოს მოწმობა“. მას ესმის მის უკან დიდი ხმა, რომლის სანახავადაც ბრუნდება; და ამით იგი წარმოადგენს მსოფლიოს დასასრულის

ჟამს მცხოვრებ მეშვიდე დღის ადვენტიტს, რომელსაც უკანიდან ესმის ხმა, რომელიც ეუბნება: „ეს არის გზა, იარეთ მასზე.“

წინასწარმეტყველების ყველა ხაზი წუთისოფლის დასასრულს ერთმანეთს პარალელურად მისდევს.

„გამოცხადებაში ბიბლიის ყველა წიგნი იყრის თავს და სრულდება.“ მოციქულთა საქმეები, 585.

ნებისმიერი წინასწარმეტყველი, რომელიც თავის უკან ხმას ისმენს, შეესაბამება იოანეს, როგორც ღვთის ხალხის ილუსტრაციას წუთისოფლის დასასრულს. იოანემ თავის უკან ხმა მოისმინა, რომელმაც მითითებები მისცა. ესაიამაც მოისმინა დამოდღვრის ხმა.

ამიტომ უფალი მოითმენს, რათა შეგიწყალოთ თქვენ; და ამიტომ იქნება იგი ამაღლებული, რათა მოგიწყალოთ თქვენ; რადგან უფალი სამსჯავროს ღმერთია; ნეტარ არიან ყველა, ვინც მას მოელის.

ხოლო ერი დამკვიდრდება სიონში, იერუსალიმში; აღარ იტირებ; დიდად შეგიწყალებს იგი შენი ღადადის ხმაზე; როგორც კი მოისმენს, გიპასუხებს შენ. და თუმცა უფალი მოგცემთ გასაჭირის პურს და შევიწროების წყალს, შენი მოძღვარნი აღარ დაიმალებიან, არამედ შენი თვალები იხილავენ შენს მოძღვართ; და შენი ყურები მოისმენენ სიტყვას შენს უკან, რომელიც იტყვის: ეს არის გზა, იარეთ მასში, როცა მარჯვნივ გადაუხვევთ და როცა მარცხნივ გადაუხვევთ. ესაია 30:18–21.

ღმერთის ნარჩომი ერი მათ უკან ხმას ისმენს, რომელიც მიუთითებს, რომელი გზით უნდა იარონ. შემდეგ მათ ესაჭიროებათ გადაწყვიტონ, მოუსმენენ თუ არ მოუსმენენ. იოანეთი და ესაიათი წარმოდგენილი ხალხი არის ქვეყნის აღსასრულის ჟამს მცხოვრები ხალხი, რომელიც უფალს ელის, ვიდრე იგი აყოვნებს; და ესაია გვამცნობს, რომ იგი აყოვნებს, რადგან იგი სამართლის ღმერთია. მილერიტული ისტორიის დასაწყისიდან, 1798 წლიდან, ვიდრე ადვენტიზმისთვის მადლის კარის დახურვამდე საკვირაო კანონთან დაკავშირებით, ღმერთი ზეციურ საწმიდარში სამართალს აღასრულებს. აღთქმა ის არის, რომ ისინი, ვინც სამართლის პერიოდის განმავლობაში უფალს ელიან, კურთხეულნი იქნებიან.

ღვთის ხალხი, რომელიც დალოდებისთვის არის კურთხეული, წარმოდგენილია ათი ქალწულის იგავში იმ ქალწულებით, რომლებიც სიძეს ელოდებიან. ათივე ჩაეძინა, და შემდეგ შუალამით დგება კრიზისი, რომელიც მძინარე ქალწულებს ორ ჯგუფად ჰყოფს. ერთმა ჯგუფმა ზურგს უკან მოისმინა ხმა და შემობრუნდა, რათა ეხილა ხმა, რომელმაც მათ ასწავლა, რომელი გზით უნდა ევლოთ; ხოლო მეორე ჯგუფმა უარი თქვა შემობრუნებასა და ხმის მოსმენაზე — მიუხედავად იმისა, რომ გამოცხადების წიგნში გამუდმებით ჟღერს ეს უწყება: „ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს.“

„მათეს 25-ში მოცემული ათი ქალწულის იგავიც ადვენტიტი ხალხის გამოცდილებას ასახავს.“ დიადი ბრძოლა, 393.

იოანე წარმოადგენს ადვენტისტ ხალხს, რომელიც მომავალის გასაგებად წარსულისკენ იყურება. როდესაც ისინი, როგორც იოანემ, „უკნიდან სიტყვას გაიგონებენ“, ეს სიტყვა აგრეთვე მოიცავს მითითებას, რომელიც ესაიას მოწმობაშია მოცემული ამავე მოვლენასთან დაკავშირებით. ესაიას მითითება იყო: „ეს არის გზა, იარეთ მასზე, როცა მარჯვნივ გადაუხვევთ და როცა მარცხნივ გადაუხვევთ.“ დანიელ მეთორმეტეში ბრძენი ქალწულები აღიქვამენ ცოდნის გამრავლებას ქვეყნის დასასრულს, რადგან ისინი სიტყვაში „იქით-აქით დარბოდნენ“, რათა გაეგოთ ის სიცოცხლის მომნიჭებელი ცოდნა, რომელიც ბეჭედახსნილი იყო.

ხოლო შენ, ო დანიელ, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე; მრავალნი ივლიან აქეთ-იქით, და ცოდნა მოიმატებს. დანიელი 12:4.

წინასწარმეტყველები, რომელთაც ჩვენ განვიხილავთ, წარმოადგენენ მეშვიდე დღის ადვენტისტებს იმ ისტორიულ პერიოდში, როდესაც სამსჯავრო დასასრულს უახლოვდება და მადლის ჟამი იხურება. ისინი, რომელნიც ბრძენ ქალწულებად არიან წარმოდგენილნი, უკან მოისმენენ ხმას, რომელიც ეუბნება: ეს არის გზა, იარეთ მასში; და იგი ჰპირდება, რომ უხელმძღვანელებს მათ გზაზე, როდესაც მარცხნივ ან მარჯვნივ გადაუხვევენ. „აქეთ-იქით სირბილი“, როგორც ამას ბრძენი ქალწულები აკეთებენ, როდესაც წიგნი იხსნება, ბიბლიის შესწავლის სიმბოლოა. ბუნება გვამცნობს, რომ სირბილისათვის ჯერ სიარული უნდა ისწავლო, ხოლო ესაიას მოწმობა ამბობს, რომ თუ შენს უკან მყოფ ხმას მოუსმენ, იგი უხელმძღვანელებს შენს სიტყვაში მისი სიტყვის კვლევისას, მიუხედავად იმისა, ძველ აღთქმას (მარცხნივ) მიუბრუნდები თუ ახალ აღთქმას (მარჯვნივ). გახსენით ბიბლია, და იგი თავისი ხმით გიხელმძღვანელებთ. მაგრამ მსოფლიოს დასასრულს მყოფი მეშვიდე დღის ადვენტისტებისთვის ეს იმასაც ნიშნავს, რომ იგი გიხელმძღვანელებთ მაშინ, როდესაც ბიბლიას გახსნილ (მარცხნივ) და მაშინაც, როდესაც წინასწარმეტყველების სულის წერილებს გახსნილ (მარჯვნივ).

გზა, რომლითაც უნდა ვიაროთ, კიდევ უფრო კონკრეტულად წარმოჩნდება, როცა იერემიას მოწმობაც ემატება.

ასე ამბობს უფალი: დადექით გზათა შესაყართან, იხილეთ და იკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასში, და ჰპოვებთ განსვენებას თქვენი სულებისთვის. მაგრამ მათ თქვეს: ჩვენ არ ვივლით მასში. კიდევ დაგიდგინეთ თქვენ ზედამხედველნი და ვთქვი: ყური უგდეთ ბუკის ხმას. მაგრამ მათ თქვეს: ჩვენ არ მოვუსმენთ.

ამიტომ ისმინეთ, ერნო, და იცოდეთ, ო კრებულო, რა არის მათ შორის. ისმინე, ო მიწავ: აჰა, მე მოვავლენ ბოროტებას ამ ხალხზე, მათი ზრახვების ნაყოფს, რადგან არ ისმინეს ჩემი სიტყვები, არც ჩემი რჯული, არამედ უარყვეს იგი. იერემია 6:16–19.

ამ მონაკვეთში თაყვანისმცემელთა ორი სახეა წარმოდგენილი. ერთი ჯგუფი განიხილავს ყველა „გზას“ და ირჩევს „ძველ ბილიკებს“, რათა მათში იაროს. მათ ძალუძდათ ყველა სხვა შესაძლო „გზას“ შორის „კეთილი გზის“ არჩევა, რადგან ისინი იყვნენ ისინი, ვინც თავიანთ ზურგს უკან მყოფ ხმას უსმენდნენ, და ეს ხმა აუწყებდა მათ: „ეს არის გზა, იარეთ მასში“. იოანე წარმოადგენს მათ, ვინც ზურგს უკან მყოფ ხმას

ისმენს, ხმას „ძველი ბილიკებიდან“.

„ასე ამბობს უფალი: დადექით გზებზე, იხილეთ და იკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასზე.“ იერემია 6:16.

„ნურავინ შეეცდება ჩვენი რწმენის საფუძვლების დარღვევას — იმ საფუძვლებისა, რომლებიც ჩვენი საქმის დასაწყისში დაიდო სიტყვის ლოცვითი კვლევითა და გამოცხადებით. ამ საფუძვლებზე ჩვენ ვაშენებდით უკანასკნელი ორმოცდაათი წლის განმავლობაში. ადამიანებმა შეიძლება იფიქრონ, რომ მათ აღმოაჩინეს ახალი გზა და რომ შეუძლიათ დადონ იმაზე უფრო მტკიცე საფუძველი, ვიდრე ის, რომელიც უკვე დადებულია. მაგრამ ეს დიდი საცდურია. სხვა საფუძვლის დადება არავის შეუძლია იმაზე გარდა, რაც უკვე დადებულია.“

„წარსულში მრავალს უვალთ ახალი რწმენის შენება, ახალი პრინციპების დაფუძნება. მაგრამ რამდენ ხანს იდგა მათი ნაშენი? მალე დაემხო, რადგან კლდეც არ იყო დაფუძნებული.“

„ნუთუ პირველ მოწაფეებს არ უხდებოდათ ადამიანთა ნათქვამებთან შეპირისპირება? ნუთუ მათ არ უხდებოდათ ცრუ თეორიების მოსმენა და შემდეგ, ყოველივეს აღსრულების შემდეგ, მტკიცედ დგომა ამ სიტყვებით: „სხვა საფუძველს ვერავინ დადებს, გარდა უკვე დადებულისა“? 1 კორინთელთა 3:11.

„ამრიგად, ჩვენი სასოების დასაწყისი მტკიცედ უნდა შევინარჩუნოთ ბოლომდე. ძალის სიტყვები მოევლინა ამ ხალხს ღმერთისა და ქრისტესაგან, რათა ისინი სამყაროდან გამოეყვანა, პუნქტობრივად, ახლანდელი ჭეშმარიტების ნათელ ნათელში. წმინდა ცეცხლით შეხებული ბაგეებით ღმერთის მსახურებმა აუწყეს ეს უწყება. ღვთიურმა გამოთქმამ თავისი ბეჭედი დაასვა გამოცხადებული ჭეშმარიტების ნამდვილობას.“ Testimonies, ტომი 8, 296, 297.

მაგრამ იერემიას ხაზში არის კიდევ ერთი ჯგუფი, და ის „კრება“, როგორც იგი მათ განსაზღვრავს, აშენდა სახლი, რომელიც ახალ რწმენას წარმოადგენს, და ის სახლი ეცემა, რადგან კლდეზე არ იყო აშენებული. ის სახლი არის მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესია, ანუ, როგორც იოანე სწორედ იმავე ეკლესიას განსაზღვრავს — სატანის სინაგოგა.

მოსმენაზე უარის თქმა ნიშნავს მისი „სიტყვებისა“ და მისი „რჯულის“ უარყოფას. იმის გამო, რომ ისინი აჯანყდნენ დაბრუნებისა და ძველ ბილიკებზე სიარულის წინააღმდეგ, და აგრეთვე უარი თქვეს გუშაგის საყვირის უწყების მოსმენაზე, ღმერთი მოავლენს უბედურებას იმ ხალხზე, რომელსაც იერემია „ბოროტ კრებულად“ მოიხსენიებს. თუ როგორ ექცევა ღმერთი ლაოდისკის მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიას, ბიბლიური წინასწარმეტყველების საგანია. წინასწარმეტყველი ოსია თავის წვლილს ამატებს „ბოროტი კრებულის“ მახასიათებლების აღწერაში, როდესაც ლაპარაკობს იმაზე, თუ რატომ არიან ისინი უარყოფილნი.

ჩემი ერი იღუპება ცოდნის უქონლობის გამო; რადგან შენ უარყავი ცოდნა, მეც უარყოფ შენ, რათა აღარ იყო ჩემთვის მღვდელი; რაკი დაივიწყე შენი ღმერთის რჯული, მეც დავივიწყებ შენს შვილებს. ოსია 4:6.

ისინი უარყოფილნი არიან ცოდნის უქონლობის გამო, რაც წარმოადგენს გზავნილს, რომელიც აღბეჭდილიდან იხსნება აღსასრულის ჟამს. ღმერთი აქ ამ მონაკვეთში თავის ხალხთან აღთქმის ურთიერთობას ასრულებს, რადგან პირდაპირ მიმართავს მათ: „ჩემი ხალხო!“ რადგან მათ უარყვეს ქრისტე და დაივიწყეს მისი კანონი, ისინი აღარ იქნებიან ღმერთის მღვდლები. როდესაც ღვთის ხალხი ღმერთთან აღთქმაში შედის, იგი მათ მღვდლებად და მეფეებად აყენებს. როდესაც ღმერთი ძველ ისრაელთან აღთქმაში შევიდა, მან მოსეს მეშვეობით განაცხადა:

ახლა კი, თუ ჭეშმარიტად დაემორჩილებით ჩემს ხმას და დაიცავთ ჩემს აღთქმას, მაშინ იქნებით ჩემთვის განსაკუთრებული საუნჯე ყველა ხალხზე მეტად; რადგან მთელი ქვეყანა ჩემია. და იქნებით ჩემთვის მღვდელთა სამეფო და წმიდა ერი. ეს არის სიტყვები, რომლებიც უნდა უთხრა ისრაელის ძეთ. გამოსვლა 19:5, 6.

როდესაც ღმერთმა ქრისტიანულ ეკლესიასთან აღთქმაში შევიდა, მან პეტრეს მეშვეობით თქვა:

მაგრამ თქვენ ხართ რჩეული მოდგმა, სამეფო მღვდელობა, წმიდა ერი, საკუთრებად გამორჩეული ხალხი, რათა აუწყოთ ქება იმისა, ვინც სიბნელიდან მოგიწოდათ თავის საკვირველ ნათელში; თქვენ, რომელნიც ოდესღაც ხალხი არ იყავით, ახლა კი ღვთის ხალხი ხართ; რომელთაც არ გქონდათ შეწყალება მიღებული, ახლა კი შეწყალება მიიღეთ. 1 პეტრე 2:9, 10.

პეტრე ამ მუხლებში მიმართავს გადასვლას ძველი ისრაელიდან, როგორც ღვთის მიერ არჩეული აღთქმის ერისგან, ქრისტიანულ ეკლესიაზე, როდესაც აცხადებს, რომ „ოდესღაც ხალხი არ იყავით, ახლა კი ღვთის ხალხი ხართ“. როდესაც იუდეველებმა თავი განაშორეს ღმერთს, უფალმა აღთქმა დადო ქრისტიანულ ეკლესიასთან. ორივე მიჩნეული იყო სამღვდლო ერად, ვიდრე უფალთან იყვნენ შეერთებულნი.

მღვდლად უარყოფილ იქმნა ნიშნავს, რომ ოდესღაც აღთქმის ერი იყავით. მეშვიდე დღის ადვენტისტები უფალთან აღთქმაში შევიდნენ ადვენტისტური ისტორიის დასაწყისში. უდაბნოში მყოფი ეკლესია რეფორმაციიდან გამოვიდა, მაგრამ მილერიტური უწყება უარყო და ამგვარად, პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებების ისტორიის განმავლობაში, ღმერთს განეშორა. საბოლოო გამიჯვნა მეორე ანგელოზის მოსვლით დადგა და გამოცხადდა, რომ ისინი უკვე აღარ იყვნენ ქრისტეს ასული, არამედ ბაბილონის ასულად იქცნენ. ამისთანავე, შუაღამის ღაღადის დროს, ღმერთმა თავისი ახალი სასძლო აღთქმის ქორწინებაზე მოუწოდა.

ორი დაფა, რომლებიც ძველი ისრაელისთვის აღთქმის სიმბოლო იყო, იყო ათი მცნების ორი დაფა; ხოლო სულიერი თანამედროვე ისრაელისთვის ეს ორი დაფა არის აბაკუმის ორი დაფა, როგორც ეს წარმოადგენილია 1843 და 1850 წლების სქემებში. აღთქმის ხალხმა, რომელსაც შთაგონებამ არაერთხელ ლაოდოიკა უწოდა, უარყო ძველი ბილიკები, იუარა მათ უკან მყოფი ხმის მოსმენა და ამიტომაც ისინი იმეორებენ ძველი ისრაელის დასასრულის ისტორიას, როდესაც გამოიფრქვევიან უფლის პირიდან. რატომ ემართებათ ეს მათ, ვისაც იგი უწოდებს: „ჩემს ხალხს“?

ათი ქალწულის იგავი, რომელიც ადვენტიზმის გამოცდილებას ასახავს, ორგზის სრულდება: ერთხელ დასაწყისში და შემდეგ ადვენტიზმის დასასრულს. და უაიტი ასწავლის, რომ ეს იგავი შესრულდა და კვლავაც შესრულდება უმცირეს დეტალამდეც კი, და აგრეთვე, რომ იგი მუდამ უნდა იქნეს გაგებული როგორც აწმყო ჭეშმარიტება, ისევე როგორც მესამე ანგელოზი.

„ხშირად მიმითითებენ ათი ქალწულის იგავზე, რომელთაგან ხუთი გონიერი იყო, ხოლო ხუთი — უგუნური. ეს იგავი აღსრულდა და აღსრულდება ყოველი სიტყვისამებრ, რადგან მას განსაკუთრებული მიმართება აქვს ამ დროისათვის და, როგორც მესამე ანგელოზის უწყებას, აღსრულებული აქვს, და გაგრძელდება ამჟამინდელ ჭეშმარიტებად ჟამთა დასასრულამდე.“ Review and Herald, 19 აგვისტო, 1890.

მილერიტულმა ადვენტიზმმა იგავისეული მოლოდინი აღასრულა მათი წარუმატებელი წინასწარმეტყველების, 1843 წლის, და სწორი წინასწარმეტყველების, 1844 წლის 22 ოქტომბრის, შორის. ამ ისტორიის წინასწარმეტყველური დეტალები მრავალრიცხოვანი და მნიშვნელოვანია, მაგრამ მე მხოლოდ იმის აღნიშვნა მსურს, რომ ათი ქალწულის იგავი უშუალოდ არის დაკავშირებული მესამე ანგელოზთან, როგორც ეს ეს-ეს-თეთრმა ახლახან თქვა.

1798 წლიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე პირველი ანგელოზის უწყება აცხადებდა სამსჯავროს გახსნას. სწორედ სამსჯავროს დაწყების წინ აღსრულდა ათი ქალწულის იგავის შუალდამის ძახილი. ამიტომ, როდესაც მესამე ანგელოზი აცხადებს სამსჯავროს დახურვას, შუალდამის ძახილის გამოცხადებაც კვლავ განმეორდება.

იმ ცნობიერებამ, რომ პროტესტანტულმა ეკლესიებმა უარყვეს ღვთის უწყება და ამით ბაბილონის ასულებად იქცნენ, აღნიშნა მეორე ანგელოზის უწყების მოსვლა და იგავში აღწერილი დაყოვნების დროის დასაწყისი, რომელიც „ასო-ასო სრულდებოდა“. უფალი არ დაბრუნდა 1843 წელს; მან დაიყოვნა, რათა გამოეცადა და ეკურთხებინა ქალწულნი. მეორე ანგელოზის უწყება, რომელმაც პროტესტანტული ეკლესიები ბაბილონის ასულებად გამოაცხადა, იყო მოწოდება იმათთვის, ვინც ჯერ კიდევ იმ დაცემულ ეკლესიებში რჩებოდნენ, გამოსულიყვნენ იქიდან და დამდგარიყვნენ მილერიტებთან და მათ მიერ წინასწარმეტყველებების გაგებასთან ერთად. ექსეტერის ბანაკურ შეკრებაზე სამუელ სნოუმ წარმოადგინა მტკიცებულება, რომელიც საჭირო იყო 1844 წლის 22 ოქტომბერს უფლის მოსვლის დასადასტურებლად, და შუალდამის ძახილის უწყებამ მოქცევის ტალღასავით გადაიარა მთელ ქვეყანაზე. შემდეგ მესამე ანგელოზი მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბრის დიდ იმედგაცრუებაში.

ეს იყო საწყისი ისტორიის მოკლე შეჯამება, რომელშიც მრავალი საკითხი განზრახ გამოვტოვე, რათა გამომეყო რამდენიმე საკითხი, რომლებიც, როგორც ჩანს, უფრო უშუალოდ უკავშირდება იმას, რასაც განვიხილავთ.

ამ აზრებს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.